

[Poul Hartling.]

— jeg tror, vi kan komme igennem dem alle 20 — vil få noget med at gøre. Venstre vil derfor opfordre hele regeringen til at gennemføre bestemmelser, der peger i retning af det nære samfund, og hvor regeringen ikke er rede, vil venstre selv lægge forslag frem.

Hvis det nære samfund skal have livsbetingelser, må vi revidere en del af boliglovgivningen. Venstre ønsker et frit boligmarked, så folk selv skal kunne vælge, om de vil bo i eget hus eller i lejlighed. Derfor må lovgivningen ikke forvride forholdene, sådan at det gøres vanskeligere eller umuligt for almindelige mennesker med almindelige indtægter at blive boende i deres eget hus. Derfor må lejerne have større indflydelse, og det må gøres muligt også i de sociale boligselskaber, at lejerne kan omdanne boligerne til andelsboliger. Derfor må saneringsloven ændres, så beboerne i saneringsområderne kan få større indflydelse på udformningen af saneringsplanerne.

Skal det nære samfund have livsbetingelser, må skattelovgivningen ændres. Det gælder bestemmelser om lejeværdi efter sidste vurdering. Det gælder ejendomsskatter til amt og kommune. Venstre vil, at amtterne ikke som nu skal tvinges til at opkræve 20 promille, de skal stilles frit og med en lavere overgrænse. Venstre stiller forslag om disse ting, det gælder også grundskyldpromillerne i primærkommunerne.

Kommunallovgivningen må revideres. Derfor er det en skuffelse, at der i åbnings-talen, både i den mundtlige og den skriftlige del, er så lidt om disse spørgsmål. Venstre efterlyser hos indenrigsministeren en redegørelse for, hvordan opgavefordelingen kan ændres, så afgørelserne kommer nærmere på borgerne. Det hedder i den skriftlige del:

„Ændring af forskellige love med henblik på forenkling af den kommunale administration“.

Det er efter vor opfattelse for vagt udtrykt. Hvis disse ændringer fører i den rigtige retning, kan regeringen påregne venstres medvirken. Vi har tidligere efterlyst en undersøgelse af disse forhold. Jeg tror, der kommer udvalgsbetænkninger om det. Vi opfordrer indenrigsministeren til at give folketinget en redegørelse vedrørende disse forhold; hvis ikke den kommer forholdsvis hurtigt, må vi stille en forespørgsel derom.

Også om refusionssystemet ønsker vi en redegørelse. Der er ord om dette i den mundtlige del af åbningstalen, men der er mærkelig nok ikke noget konkret under indenrigsministerens område i den skriftlige del. Skal vi gå til det helt konkrete, må jeg sige, at vi ønsker at rejse spørgsmålet om Ledøje-Smørum kommunes adgang til at bevare sin selvstændighed. Vi mener, befolkningstallet er stort nok, og det gør indtryk på os, at en helt overvejende del af en kommunes vægere ved afstemning tilkendegiver, at de ønsker at forblive sig selv. Så kan det ikke være nærdemokrati at tvinge dem ind i en anden sammenhæng. Vi rejser dette spørgsmål over for indenrigsministeren. Vi ønsker det løst på en bedre måde, end det i øjeblikket ser ud til at man har til hensigt.

Skal det nære samfund kunne virkeliggøres, rejser der sig også en række trafikspørgsmål. Det gælder de store bysamfund, hvor den kollektive trafik må styrkes, fordi en del af vore trafikproblemer i de store byer hænger sammen med parkeringspladser og bilos og al den slags. Og det gælder de små samfund, hvor trafikforholdene kan være helt afgørende for, om der stadig er livsbetingelser for tyndt befolkede områder. Her må der finde en planlægning sted, der må omfatte den kollektive trafik og inddrage skolebuskørsel og transport til sygehuse. En samordning af alle disse ting vil kunne være med til at stille befolkningen i mindre bysamfund bedre og være med til at realisere noget af det, som vi har kaldt „det nære samfund“.

Jeg har allerede nævnt spørgsmålet om den mindre skole. Det gælder om skolen og om alle mindre institutioner, at det er en forkert udvikling, når vi efterhånden ribber de mindre samfund for alle mulige institutioner og tvinger folk sammen i større bysamfund. Jeg er overbevist om, at befolkningen ønsker ikke denne udvikling. Det må være folketingets opgave at tage disse problemer op. Det kunne jo ske, at de var lige så vigtige som de økonomiske problemer, som vi altid diskuterer med så stor ihærdighed.

Regeringen sluttede åbningstalen, som man jo altid slutter, med en indbydelse til samarbejde. Svaret skal være fra venstre, at vi gerne går ind i et samarbejde. Vi øn-